

Ολοκληρώθηκαν τα ΚΕ΄ Παύλεια με Διορθόδοξο Εσπερινό στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Τελέστηκε χθες το απόγευμα στο «Βήμα» του Αποστόλου Παύλου στη Βέροια ο καθιερωμένος διορθόδοξος υπαίθριος εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος και συγχοροτατούντων των αρχιερέων – εκπροσώπων των πρεσβυγενών και νεοτέρων Πατριαρχείων και Αυτοκεφάλων Εκκλησιών.

Προηγήθηκε λιτανεία από τον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό, του ιερού λειψάνου και της Εικόνας του Απ. Παύλου καθώς και της τιμίας κάρας του Απ. Ανδρέου από την Ιερά Μητρόπολη Πατρών που φιλοξενείται αυτές τις ημέρες με την άδεια και την ευλογία του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ. Χρυσοστόμου στην Ιερά Μητρόπολη μας.

Με τον Εσπερινό στο Βήμα του Αποστόλου Παύλου ολοκληρώθηκαν οι ποικίλες λατρευτικές, επιστημονικές, πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις των

επετειακών ΚΕ΄ Παυλείων που διοργανώθηκαν όλο το μήνα Ιούνιο προς τιμήν του ιδρυτού της τοπικής Εκκλησίας Αποστόλου των Εθνών Παύλου.

Για φωτογραφίες πατήστε [εδώ](#)

Η ομιλία του Σεβ.Μητροπολίτου Βεροίας κ.Παντελεήμονος :

«Χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο θέμενος εἰς διακονίαν, τό πρότερον ὄντα βλά-σ-φημον καί διώκτην καί ὕβρι-στήν» (1 Τιμ. 1.12-13).

Μέ ὑπερβάλλουσα ταπείνωση ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦ-λος ἐκφράζει τήν εὐγνωμοσύνη του στόν Χριστό, διότι, παρότι ἦταν προηγουμένως «βλάσφημος καί διώκτης καί ὕβριστής», τοῦ ἐμπιστεύθηκε τή διακονία του, τοῦ ἐμπιστεύθηκε τό ἔργο τοῦ εὐαγ-γελισμοῦ τῶν ἀνθρώπων καί τῆς ἐπιστηρίξεως τῆς Ἐκκλησίας.

Καί ἐκφράζεται μέ τόν τρόπο αὐτό ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος, διότι θεωρεῖ τή διακονία ὡς τόν ὑψη-λό-τερο τίτλο καί τό μεγαλύτερο προ-νόμιο πού κατέχει. Τήν θεωρεῖ ἀνώτερη καί ἀπό τήν ιδιότητα τοῦ Ρωμαίου πολίτη, γιά τήν ὁποία αἰσθάνεται ὑπερήφανος καί τήν ἐπικαλεῖται, ὅταν παρίσταται ἀνά-γκη, διότι ἡ διακονία γιά τό «σκεῦ-ος τῆς ἐκλογῆς», γιά τόν ἀφοσιω-μένο ἀπόστολο τοῦ Κυρίου, εἶναι ταυ-τόσημη μέ τή μίμηση τοῦ Χρι-στοῦ.

Καί ἄν ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐκ-φράζει τή βεβαιότητα ὅτι εἶναι μιμητής τοῦ Χριστοῦ καί καλεῖ τούς πιστούς νά γίνουν μιμητές του, μιμούμενοι ἔτσι καί αὐτοί τόν Χριστό, γράφοντας πρὸς τούς Κο--ρινθίους, «μιμηταί μου γίνεσθε καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ» (1 Κορ. 11.1), εἶναι φυσικό νά ἀναλαμ-βά-νει μέ χαρά τήν τιμή καί τήν εὐθύνη τῆς διακονίας.

Ἡ διακονία, ἄλλωστε, ἔχει ποικί-λες ἐκφάνσεις, καί ἡ ἴδια, ὡς ἔκφραση τῆς τελείας ἀγάπης πρὸς τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο, πραγ-ματῶνεται μέσα ἀπό τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τό ὁποῖο ἀναφέρεται στόν Θεό διά τῶν ἀνθρώπων καί στούς ἀνθρώπους διά τοῦ Θεοῦ.

Γιά τόν οὐρανοβάμονα ἀπόστολο Παῦλο ὁ διάκονος τοῦ Θεοῦ γί-νεται «τοῖς πᾶσι τά πάντα» (1 Κορ. 9.22) γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώ-πων, διότι αὕτη εἶναι ὁ σκοπός γιά τόν ὁποῖο ἐνανθρώπησε ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, «διῆλθεν εὐεργε-τῶν καί ἰώμενος» καί θυσιάσθηκε ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Καί καθὼς ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ ἀνά τούς αἰῶνες ἐπεκτεινόμενη πα-ρουσία τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο, ἡ διακονία της εἶναι διακονία τοῦ ὅλου ἀνθρώπου πού ἀποβλέπει στή σωτηρία, χωρίς βεβαίως νά παρα-βλέπει ἢ νά ὑποτιμᾷ τίς

ἐγκόσμιες ἀνάγκες του.

Ἡ ἔννοια τῆς διακονίας στήν Ἐκ-κλησίᾳ ἔχει διπλῇ σημασίᾳ. Ἀνα-φέρεται στή διακονία ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νά μπορεῖ νά ἐπι-τελεῖ τό σωτηριῶδες ἔργο της στόν κόσμο, ἀλλά καί στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας στόν κόσμο. Οἱ δύο αὐ-τές σημασίες εἶναι ἀσφαλῶς ἀλλη-λένδετες, ὅχι μόνο γιατί, ὅπως εἴπαμε, ἡ διακονία ἐκπηγάζει ἀπό τήν ἀγάπη, ἐπομένως καί οἱ δύο συνδέονται λόγω τῆς κοινῆς τους ἀφετηρίας, ἀλλά καί διότι ἡ διακο-νία ἐντός τῆς Ἐκκλησίας ἐπε-κτεί-νεται ἐκ τῶν πραγμάτων καί μετα-ποιεῖται σέ διακονία τοῦ κόσμου. Μέ ἄλλους λόγους ἡ διακονία ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀπο-βλέπει στόν «καταρτισμόν τῶν ἁγίων» καί στήν «οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ», δέν μπορεῖ νά ἀποκοπεῖ ἀπό τήν ἀναγκαῖα δια-κονία πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐκτός αὐτῆς καί τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἀντιμετωπίζουν καθημερι-νές δυσκολίες καί προβλήματα γιὰ τὰ ὁποῖα χρειάζονται τή βοήθεια τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ σύνδεση αὐτὴ τῶν δύο μορφῶν διακονίας, τῆς πνευματικῆς διακο-νίας καί τῆς «κοινωνικῆς» διακο-νίας, λειτουργεῖ ὡς ἡ εἰδοποιὸς διαφορὰ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τήν κοινωνικὴ μέριμνα τῆς πολιτείας ἢ αὐτὴ τῶν φιλανθρωπικῶν σωμα-τεί-ων καί τῶν μὴ κυβερνητικῶν ὀργανώσεων, τό ἔργο τῶν ὁποίων ἀσφαλῶς καί εἶναι σημαντικό. Γιὰ τήν Ἐκκλησίᾳ ἡ διακονία στόν κό-σμο δέν εἶναι ἀγαθοεργὸς ἐπιλογή, ἀλλά ἔμπρακτη ἐφαρμογὴ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, στήν ὁποία ἀγωνί-ζε-ται νά καθοδηγήσει τὸν ἄνθρωπο διὰ τῆς πνευματικῆς διακονίας ἐντός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ σύνδεση αὐτὴ ἀποδεικνύεται στήν πράξη μέσα ἀπὸ τὰ παρα-δείγ-ματα τῶν συνεργῶν τοῦ ἀποστό-λου Παύλου, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποί-ων εἴτε ἀναφέρονται στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων εἴτε μνημονεύ-ονται μέ πολλή ἀγάπη ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἀπόστολο στίς ἐπιστολές του. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτούς, ἄν-δρες καί γυναῖκες, εἶναι ἀπλοὶ πι-στοί, οἱ ὁποῖοι ὅμως διακονοῦν τὸν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο, ὑπο-στη-ρίζοντας τό ἔργο του γιὰ τὸν εὐαγγελισμό τῶν ἀνθρώπων καί τοὺς κόπους του ὑπέρ τῆς Ἐκκλη-σίας. Διακονοῦν ἐθελοντικά καί αὐτο-θυσιαστικά ὅχι μόνο τὸν ἀπό-στολο Παῦλο ἀλλά καί τοὺς ἀδελ-φούς τους στίς Ἐκκλησίες ἄλλων πόλεων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκη βοηθείας, σέ μία ἐποχὴ κατὰ τήν ὁποία ἡ ἀλληλεγγύη καί τό ἐν-δια-φέρον γιὰ τὸν πλησίον εἶναι ἔννοι-ες καί συμπεριφορές ἄγνωστες γιὰ τοὺς ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας ἀνθρώ-πους. Διακονοῦν ἐθελοντικά καί αὐτοθυσιαστικά, ὅχι ἀπὸ ἰδεολογία ἀλλά ἀπὸ πίστη, πίστη στόν Χρι-στό, ὁ ὁποῖος ὡς καλὸς Σαμαρείτης περιέθαλψε τὸν τραυματισμένο Ἰσραηλίτη, γιὰ τὸν ὁποῖο εἶχαν ἀδιαφορήσει προηγούμενως ὁ ἱε-ρέας καί ὁ λευίτης. Διακονοῦν ἐθε-λοντικά καί αὐτοθυσιαστικά, διότι ἡ διακονία αὐτὴ εἶναι ἔκφραση τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καί τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, τήν ὁποία ἀγωνίζονται νά βιώσουν.

Τό παράδειγμα τοῦ ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Παύλου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας

Ἐκκλησίας, καί τῶν συνεργατῶν του στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας ἦταν τό θέμα τό ὁποῖο θελήσαμε νά ἀναδείξουμε στά φετινά «Παύλεια», τῶν ὁποί-ων ἐορτάζουμε τό ἀργυροῦν Ἰω-βηλαῖο, ὡς ἔκφραση τιμῆς καί εὐ-γνωμοσύνης καί πρὸς τόν πολλά κο-πιάσαντα γιά τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία πρωτοκορυφαῖο ἀπό-στο-λο ἀλλά καί πρὸς τούς συνερ-γάτες του, μεταξύ τῶν ὁποίων καί οἱ Βεροιεῖς ἀπόστολοι Σωσίπατρος καί Κάρπος.

Μέ τήν εὐκαιρία αὕτη θελήσαμε νά τιμήσουμε καί ὅλους τούς συ-νεργάτες τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπό-λεως, οἱ ὁποῖοι διακόνησαν καί μέσω τῶν Παυλείων ἀλλά καί μέ-σω τῶν λοιπῶν δραστηριοτήτων τήν τοπική μας Ἐκκλησία καί τούς ἀνθρώπους, πληροφορῶντας καί αὐτοί, κατὰ τόν προτροπή τοῦ ἀπο-στόλου Παύλου, τή διακονία τους καί «συνιστῶντες ἑαυτούς ὡς Θεοῦ διακόνους» (2 Κορ. 5.4).

Ἡ Ἐκκλησία συνεχίζει τή δια-κονία στόν κόσμο καί στόν ἄν-θρω-πο μέχρι σήμερα, διακονία πνευ-ματική καί σωτηριώδη, ἀλλά καί πρακτική καί οὐσιώδη γιά τόν ἄν-θρωπο τῆς ἐποχῆς μας πού ἀμφι-ταλαντεύεται μεταξύ πίστεως καί ἀπιστίας, μεταξύ εὐδαιμονίας καί ἀνέχειας, μεταξύ ἀληθείας καί ψεύδους. Καί ἔχει χρέος νά πλη-ροφορεῖ τή διακονία της ὅχι γιά νά διαφημίζεται ἢ νά ἐπαινεῖται ἀλλά γιά νά δίδει τή μαρτυρία Ἰησοῦ Χριστοῦ σέ ἕναν κόσμο πού μερικές φορές ἀμφιβάλλει ἂν ὑπάρχει ἐλ-πίδα καί ἂν ὑπάρχει προοπτική· γιά νά δίδει μαρτυρία διακονίας πρὸς κάθε ἄνθρωπο, ὥστε δι' αὐτῆς νά ἐπιτυγχάνει τόν ἀληθινό προορι-σμό της, «τόν καταρτισμόν τῶν ἁγίων καί τήν οἰκοδομήν τοῦ σώ-μα-τος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. 4.12).

Μέ αὐτές τίς σκέψεις ὁλοκληρώ-νο-νται ἐδῶ στό Βῆμα τοῦ ἀπο-στόλου Παύλου οἱ ἐκδηλώσεις τῶν ΚΕ΄ Παυλείων, τά ὁποῖα εὐγνω-μόνως ἀφιερώσαμε καί φέτος στόν ἱδρυτή τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, οὐρανοβάμονα καί οὐρανοπολίτη ἀπόστολο Παῦλο, τόν ἀπόστολο τῶν Ἑθνῶν, ὁ ὁποῖος τίμησε τήν πόλη μας μέ τήν ἐπίσκεψή του καί φώτισε τούς κατοίκους της μέ τό ἀνέσπερο φῶς τοῦ εὐαγγελικοῦ λό-γου. Ἡ εὐγνωμοσύνη μας εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερη φέτος, καθώς συμπληρῶνονται εἰκοσιπέντε χρό-νια ἀπό τόν Ἰούνιο τοῦ 1995, ὅταν γιά πρώτη φορά ἀποτολμήσαμε νά ὀργανώσουμε ἕναν κύκλο λατρευ-τικῶν, πολιτιστικῶν καί ἐπιστημο-νικῶν ἐκδηλώσεων πρὸς τιμήν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Παύλου.

Μέσα ἀπό αὐτές τίς ἐκδηλώσεις τῶν «Παυλείων» θελήσαμε νά προ-βάλλουμε τήν προσωπικότητα, τό ἔργο καί τή διδασκαλία του, νά ἀναδείξουμε τή συμβολή του στή διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χρι-στοῦ ἀλλά καί τήν ἐπικαιρότητα πού ἔχει ὁ λόγος του στόν σύγχρο-νο κόσμο μας, καί νά ἐκφράσουμε τήν ὀφειλόμενη τιμή καί ἀγάπη πρὸς τόν δικό μας ἀπόστολο καί καθηγεμόνα ἡμῶν ἐν τῇ πίστει.

Ἡ ἀρχική ταπεινή μας προσπά-θεια βρῆκε θερμή ὑποδοχή ἀπό τόν εὐσεβῆ κλῆρο,

τούς ἄρχοντες καί τόν λαό τῆς Ἱερᾶς μας Μητρο-πό-λεως ἀλλά καί ἀπό τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο, τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καί ὅλες τίς Ὅρθό-δοξες Ἐκκλησίες, οἱ ὁποῖες μᾶς τιμοῦσαν κάθε χρόνο μέ τήν ἀπο-στολή ἐκπροσώπων τους. Ἔτσι τά Παύλεια καί τό Συνέδριό μας ἔγι-ναν ἕνας διορθόδοξος θεσμός πού τιμᾷ τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστο-λο, τήν πόλιν καί τήν Ἱερά Μητρό-πολιν μας.

Στά εἰκοσιπέντε χρόνια πού πέ-ρα-σαν εἴχαμε τήν εὐλογία νά ὑποδε-χθοῦμε στά Παύλεια δύο φορές τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πα-τριάρ-χη κ.κ. Βαρθολομαῖο, τόν Πα-τριάρχη Ἀλεξανδρείας κ.κ. Θεό-δωρο, τόν Πατριάρχη Μόσχας κ.κ. Κύριλλο, τόν Ἀρχιεπίσκοπο Βαρσο-βίας κ.κ. Σάββα, τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν Χριστό-δου-λο καί τόν Μακαριώτατο Ἀρχιε-πίσκοπο Ἀθηνῶν κ.κ. Ἱερώνυμο καί πλειάδα ἄλλων ἀρχιερέων, πρὸς τοὺς ὁποῖους ἐκφράζω καί ἀπό τῆ θέσιν αὐτῇ τίς θερμότητες εὐχαριστίες μου.

Εὐχαριστίες καί εὐγνωμοσύνη ἀνήκουν καί στά μέλη τῶν Ἐπιστη-μονικῶν καί Ὀργανωτικῶν Ἐπι-τρο-πῶν τῶν Συνεδρίων μας καί στοὺς διακεκριμένους εἰσηγητές, οἱ ὁποῖοι μέ τίς ἐμπεριστατωμένες εἰσηγήσεις τους φώτισαν πολλές πτυχές τοῦ ἔργου τοῦ ἀποστόλου Παύλου καί πλούτισαν τήν Παύ-λεια γραμματεία μέ τά κείμενά τους, τά ὁποῖα ἐκδίδει κατ' ἔτος ἡ Ἱερά Μητρόπολη μας, πού τιμή-θηκε γι' αὐτό μέ τό χρυσό μετάλλιο τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Εὐχαριστίες ἀνήκουν καί σέ ὅλους ὅσους συμμετεῖχαν μέ κάθε τρόπο στίς ἐκδηλώσεις τῶν Παυ-λείων καί ὑπερπληροῦσαν μέ ἐν-θουσιασμό καί ἀγάπη πρὸς τόν ἀπόστολο Παῦλο τοὺς χώρους ὅπου πραγματοποιοῦντο.

Λόγος εὐχαριστίας ἀνήκει ἀσφα-λῶς καί σέ ὅσους συμμετεῖχαν στά φετινά ΚΕ' Παύλεια, στοὺς Σεβα-σμιωτάτους ἀρχιερεῖς, στὸν ἐκπρό-σωπο τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμε-νι-κοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολο-μαίου, Σεβασμιώτατο Μητροπο-λί-τη Λαοδικείας κύριο Θεοδώρητο, τόν ὁποῖο παρακαλῶ ἰδιαίτερως νά μεταφέρει τήν εὐγνωμοσύνη καί τίς εὐχαριστίες μου πρὸς τόν σεπτὸ Οἰκουμενικό μας Πατριάρχη, ἀλλά καί πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους ἐκ-προ-σώ-πους τῶν λοιπῶν πρε-σβυ-γενῶν καί νεωτέρων Πατριαρ-χεί-ων καί Αὐτοκεφάλων Ἐκκλη-σιῶν καί πρὸς ὅλους τοὺς Σεβα-σμιω-τάτους καί ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς, οἱ ὁποῖοι ἐλάμπρυναν μέ τήν παρουσία τους καί τῇ συμ-μετοχῇ τους τόν ἑορτασμό τῆς μνήμης τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀπο-στόλου καί διδα-σκάλου τῶν Βε-ροι-έων, μεγίστου ἀπο-στόλου Παύ-λου.

Ἐκφράζω καί πάλι τίς εὐχαριστίες μου καί πρὸς ὅλους τοὺς παρι-στα-μένους στὸν ἀποψινὸ πανηγυρικὸ Ἑσπε-ρινὸ στό Βῆμα του, ἀπὸ τό ὁποῖο ἀκούεται καί σήμερα ὁ λόγος τοῦ κλητοῦ ἀποστόλου. «Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, πα-ρακαλεῖσθε, τό αὐτό φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καί ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ἡμῶν».